LIKKUTEI TORAH · PARSHAS ACHAREI · MAAMAR 4

ביאור הדברים ע"פ כי ביום הזה יכפר הנ"ל,...

An explanation of the words on "For on this day He shall make atonement"

◇

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/acharei/4/

1 ביאור הדברים ע"פ כי ביום הזה יכפר הנ"ל, הנה נקדים ענין בגדי לבן דכה"ג [דכהן גדול] שעבודת יוהכ"פ [יום הכפורים] הוא בבגדי לבן.

An explanation of the words on the verse "For on this day He shall make atonement," mentioned above. Now, let us first introduce the matter of the white garments of the Kohen Gadol (High Priest), for the service of Yom Kippur is in white garments.

והנה הן היו מפשתן דייקא וכמ"ש כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד כו'. בגדי קדש הם.

Now, they were of flax specifically, as it is written, "He shall put on a holy linen (bad) tunic, and linen breeches," etc. "They are holy garments."

2 וע' בזהר פ' ויחי דר"ז א' ובפ' פקודי דף רל"ט א' ובגמרא בזבחים דף י"ח ב' דאמר קרא בד דבר העולה מן הקרקע בד בבד.

And see in the Zohar, Parshas Vayechi, page 217a, and in Parshas Pekudei, page 239a, and in the Gemara, in Zevachim, page 18b: the verse says bad, [meaning] "a thing that grows from the ground singly (bad bevad)."

ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] שם קנה יחידי מכל גרעין ואין ב' קנים עולים מגזע אחד, משא"כ בשאר כל מיני צמחה כמו חטים ודגן שכמה שבלים עולין מחטה אחת.

And Rashi explains there: a single stalk from each seed, and two stalks do not come up from one stem; which is not so with all other kinds of plants, such as wheat and grain, where several ears come up from one kernel of wheat.

והענין לפי שבחי' בד היינו שנמשך מעולם האחדות, ועד"ז יובן ענין קרבן קין דכתיב ויבא קין מפרי האדמה מנחה להי' וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] זרע פשתן היה.

And the explanation is that the level of bad means that it is drawn from the World of Oneness. And in the same way one can understand the matter of Kayin's offering, as it is written, "And Kayin brought of the fruit of the ground an offering to Havayah," and our Sages, of blessed memory, said: it was flax seed.

והיינו לפי שהוא בחי' בד (ועיין בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' קדושים באזהרת שעטנז והנה קין העלה כו' ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] תצוה קפ"א ב' ובזח"ג [ובזהר חלק ג] קדושים פ"ז א').

And this is because it is the level of bad. (And see the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Kedoshim, on the prohibition of shaatnez: "Now, Kayin brought up," etc.; and the Zohar, Part II, Tetzaveh, 181b; and the Zohar, Part III, Kedoshim, 87a.)

ולכן היה הכה"ג [הכהן גדול] צ"ל לבוש ביוהכ"פ [ביום הכפורים] בעבודת היום בבגדי בד דייקא כי אז הוא נכנס לפני ולפנים בעולם האחדות לכפר על כל פשעי בנ"י [בני ישראל] וכמ"ש ונסלח כו' והיינו בבגדי פשתן דוקא.

Therefore, on Yom Kippur, in the service of the day, the Kohen Gadol had to be clothed in linen (bad) garments specifically, for then he enters the innermost sanctum, into the World of Oneness, to atone for all the transgressions of the children of Israel, as it is written, "And it shall be forgiven," etc.; and this is in garments of flax specifically.

וזהו ענין הוי' בדד ינחנו. פי' בדד הוא בחי' לבדו כמו קודם שנברא העולם וכמ"ש במ"א

And this is the meaning of "Havayah alone (badad) guided him." That is, badad is the level of "He alone" (levado), as before the world was created, as is explained elsewhere

(ועמ"ש סד"ה וארא אל אברהם בענין בחי' יחיד וסד"ה להבין הענין שתפלת הבעל עסק כו' יחוד או"א [אבא ואימא] כו' משא"כ למעלה מעלה בחי' אנכי כו' וע' בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"ט בהג"ה [בהגהה].

(And see what is written at the end of the discourse beginning "And I appeared to Avraham," on the level of Yachid (the Single One); and at the end of the discourse beginning "To understand the matter that the prayer of a businessman," etc.: the union of Abba and Imma (Chochmah and Binah), etc., whereas far, far higher is the level of Anochi ("I"), etc. And see Sefer Shel Beinonim (Tanya), Part II, chapter 9, in the gloss.

וע' עוד מענין בד בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' צו גבי מדו בד ובע"ח [ובעץ חיים] שער א"א פ"ה ועיין בר"ח [בראשית חכמה] שער התשובה פ"ג [פרק ג'] ובמא"א אות ב' ס"ד ועיין מ"ש במ"א גבי עד הגל).

And see further on the matter of bad in the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Tzav, on "his linen (bad) garment," and in Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 5; and see Reishis Chochmah, Sha'ar HaTeshuvah, chapter 3, and Me'orei Or, the letter beis, §64; and see what is written elsewhere concerning "the mound is witness").

ולכך הן בגדי לבן, כי בחי' הלובן אינו כשאר הגוונים. כי הוא בחי' עצמיות של הדבר ואין כאן דבר נוסף רק עצם הדבר לבד.

And therefore they are white garments, for the aspect of whiteness is not like the other colors. For it is the level of the thing's own essence, and there is nothing added here, only the essence of the thing alone.

משא"כ שאר הגוונים שהם צבע שצובעים בו אדום ירוק. שהצבע אדום הוא דבר נוסף על עצם הדבר שהיה לבן עד"מ ועכשיו ע"י הצבע נעשה אדום,

Whereas the other colors are a dye with which [things] are dyed, red [or] green. For the red dye is something added onto the essence of the thing, which was, for example, white, and now through the dye has become red;

ונמצא זהו הרכבה על עצם הדבר משא"כ גוון לבן שהוא עצמי ואינו צבע ומה שמכבסים בגדי פשתן בלשון אשכנז (בלייחט לאייוועט) היינו רק שע"י זה יתוסף ויתגלה עצם הלבנונית

so it turns out that this is a compound upon the essence of the thing. Whereas the color white is essential and is not a dye. And the laundering of linen garments, called in the language of Ashkenaz (bleicht leivent, "bleaching linen"), is only so that through it the essence of the whiteness will be enhanced and revealed.

והנמשל מזה כי הנה ידוע ענין אורות וכלים שקודם שנאצלו הכלים לא שייך לומר על שפע אור א"ס שהוא קרוב לחסד יותר מחכמה.

And the analogue of this: it is known, regarding lights and vessels, that before the vessels were emanated, it cannot be said of the flow of the Infinite Light (Or Ein Sof) that it is closer to Chesed (kindness) than to Chochmah (wisdom).

כי לאו מכל מדות אלין איהו כלל. רק אחר שהכלי הגביל את האור נעשה התמונה בהאור להיות אור החסד או אור הגבורה שאז נק' הספירה בשם זה דוקא

For "He is not of any of these attributes at all." Only after the vessel has limited the light is the form made in the light, to be the light of Chesed or the light of Gevurah (restraint), for then the Sefirah is called by this name specifically.

משא"כ האורות בעצמן הן בחי' בלי מה בלי מהות כו' שהאור מעין המאור למעלה מעלה ממהות מדות ואפילו ממהות חב"ד [חכמה בינה ודעת] כו' כנודע.

Whereas the lights in themselves are the level of "without what" (beli mah), without a defined nature, etc.; for the light is akin to the Luminary, far, far above the defined nature of the attributes (middos), and even above the defined nature of Chochmah, Binah and Daas, etc., as is known.

3 וזהו ענין ההפרש שבין גוון לבן לשאר הגוונים. שבחי' לבן שהוא גוון עצמי ואין כאן דבר זולת עצם המהות זה הוא למעלה בחי' האורות כמו שהם בעצמן קודם שנתלבשו בכלים

And this is the meaning of the difference between the color white and the other colors. For the aspect of white, which is an essential color, where there is nothing other than the essence itself, is, above, the level of the lights as they are in themselves, before they were enclothed in vessels.

שע"ז מורה המראה לבן שההארה והגילוי הוא אור א"ס ממש פשוט בתכלית הפשיטות,

To this the white appearance points: that the illumination and revelation is the very Infinite Light (Or Ein Sof), simple in utter simplicity.

אבל כשהאורות מתלבשים בכלים ונעשה בחי' אור בכלי החסד או בכלי הגבורה שהכלי מגבלת האור הפשוט ועושה בו תמונה

But when the lights are enclothed in vessels and become the level of light in the vessel of Chesed (kindness) or in the vessel of Gevurah (restraint), the vessel limits the simple light and makes a form in it,

כמו הגוון והצבע ירוק או אדום הנעשה על דבר הפשוט כו' שנצבע אותו הדבר הפשוט. להיות ירוק סומק כו' אש ומים חו"ג [חסד וגבורה] כו'

like the color and dye, green or red, that is made upon a simple thing, etc., with which that simple thing is dyed, to be green [or] red (sumak), etc.: fire and water, Chesed and Gevurah, etc.

(ועמ"ש במ"א ע"פ אם בחקתי תלכו בענין ההפרש שבין אותיות החקיקה שהם מיניה וביה ובין אותיות הכתב שהדיו הוא דבר נוסף כו', דלכאורה זהו קרוב להפרש המבואר כאן בין לבן לשאר הגוונים ממש):

(And see what is written elsewhere on the verse "If you walk in My statutes (bechukosai)," on the difference between engraved (chakikah) letters, which are of the thing itself and within it, and written letters, where the ink is something added, etc.; for apparently this is truly close to the difference explained here between white and the other colors.)

4 והנה התלבשות האורות בכלים הוא כדי שעי"ז יומשך מהאור התהוות העולמות ובעלי גבול וזהו רבות עשית כו' נפלאותיך ומחשבותיך אלינו כו'

Now, the enclothing of the lights in vessels is so that through this the coming into being of the worlds and of limited beings may be drawn from the light. And this is [the meaning of] "Many have You made," etc., "Your wonders and Your thoughts toward us," etc.

פי' שכדי שיומשך מהאורות דע"ס [דעשר ספירות] שהם בחינת נפלאותיך ומחשבותיך אלינו דהיינו בבי"ע עצמו מספר רבוא רבבות הצמצומים והיינו בחי' הכלים כו' וכלים מכלים שונים כו'.

That is: in order that there be drawn from the lights of the Ten Sefiros, which are the level of "Your wonders and Your thoughts," "toward us," that is, into Beriah, Yetzirah and Asiyah, "they are more than can be numbered": tens of thousands of myriads of contractions (tzimtzumim); and this is the level of the vessels, etc., "and vessels differing one from another," etc.

5 ודרך כלל הכלים הוא ציור אדם כמ"ש בצלמנו כדמותינו והיינו חב"ד [חכמה בינה ודעת] חג"ת [חסד גבורה תפארת] נה"י [נצח הוד יסוד] ונה"י [ונצח הוד יסוד] מתלבשים בעשייה.

And in general, the vessels are the form of a man, as it is written, "In Our image, after Our likeness": that is, Chochmah, Binah and Daas; Chesed, Gevurah and Tiferes; Netzach, Hod and Yesod. And Netzach, Hod and Yesod are enclothed in the World of Asiyah (Action),

עד שעי"ז נמשך מחכמה דאצי' להתלבש ג"כ בעשייה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] טפה זו מה תהא עליה חכם כו' והיינו ע"י רבבות צמצומים כנ"ל וכ"ז [וכל זה] אינו אלא לפי שהאור החכמה נתלבש בגוון וכלי.

until through this [light] is drawn from the Chochmah of Atzilus (Emanation) to be enclothed in Asiyah as well, as our Sages, of blessed memory, said: "This drop, what will become of it? A wise man," etc. And this is through myriads of contractions, as mentioned above. And all this is only because the light of Chochmah was enclothed in a color and a vessel.

משא"כ האור כמו שהוא פשוט כו' וזהו ענין בגדי לבן כנ"ל. ולכן לענין אבל לא אסרו אלא כלים חדשים לבנים בלבד. (וע' בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' ויחי):

Whereas the light, as it is, is simple, etc. And this is the matter of the white garments, as mentioned above. And therefore, regarding a mourner, they forbade only new white garments. (And see the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Vayechi.)

6 ב והנה להבין ענין בגדי בד קודש לכה"ג [לכהן גדול] ביום הכפורים דייקא יום הסליחה. יש להקדים ענין הידוע שע"י קיום התורה ומצות ממשיכים אורות פנימים ואורות מקיפים,

2. Now, to understand the matter of the holy linen (bad) garments of the Kohen Gadol on Yom HaKippurim specifically, the day of forgiveness, we must first introduce the known matter that through fulfilling the Torah and mitzvos one draws down inner lights and encompassing lights.

כי הנה אורייתא מחכמה נפקת ושרשה ממו"ס [ממוחא סתימאה] דא"א שהיא נק' בחי' אור פנימי כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער א"א פ"ד מו"ס [מוחא סתימאה] דא"א הנק' חכמה והוא סוד אור פנימי

For "the Torah issues from Chochmah (wisdom)," and its root is from Mocha Stima'ah (the hidden brain) of Arich Anpin, which is called the level of inner light (or pnimi), as is written in Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapter 4: "The Mocha Stima'ah of Arich Anpin, which is called Chochmah, is the secret of inner light."

והמצות הן נמשכות מגולגלתא דא"א שהוא בחי' אור מקיף (כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שם ובפרק ג' ועיין בע"ח [בעץ חיים] שכ"ב ספ"ו).

And the mitzvos are drawn from the Gulgalta (skull) of Arich Anpin, which is the level of encompassing light (or makif) (as is written in Etz Chaim there, and in chapter 3; and see Etz Chaim, Sha'ar (Gate) 22, at the end of chapter 6).

ואע"ג [ואף על גב] שעל התורה נאמר לבושיה כתלג חיוור הרי שהתורה היא ג"כ בחי' לבוש ומקיף. הענין כי לבושיה כתלג חיוור קאי על י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] שהם נעשים לבושים וחופפים על או"א [אבא ואימא]

And although of the Torah it is said, "His garment was white as snow," which shows that the Torah too is the level of a garment and an encompassing [light], the explanation is that "His garment was white as snow" refers to the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna), which become garments and hover over Abba and Imma (Chochmah and Binah).

שלכך נק' או"א [אבא ואימא] דאצי' הנסתרות להי' וכנודע דהנסתרות היינו י"ה שהם או"א [אבא ואימא]

That is why Abba and Imma of Atzilus (Emanation) are called "the hidden things [that] belong to Havayah," as is known that "the hidden things" are the yud and hei, which are Abba and Imma.

ומה שנק' נסתרות היינו לפי שהם מחופים ומכוסים בדיקנא דאריך,

And they are called "hidden" because they are covered and concealed by the beard of Arich [Anpin].

ואע"פ [ואף על פי] שהדיקנא היא נמשכה ממו"ס [ממוחא סתימאה] [והרמ"ז [והרב משה זכות] בפ' בראשית דף ח' כ' [כתב] בשם הפע"ח [הפרי עץ חיים] שהדיקנא מאירה ומתכוננת מג' מוחין חב"ד [חכמה בינה ודעת] היושבין לעילא בגולגלתא כו' אשר כ"ז [כל זה] הוא למעלה מאו"א [מאבא ואימא] דאצילות]. אך עכ"ז [עם כל זה] השפלתה הוא יותר למטה להיות ג"כ לבוש לאו"א [לאבא ואימא] דאצילות.

And although the beard is drawn from Mocha Stima'ah [and the Ramaz, on Parshas Bereishis, page 8, writes in the name of the Pri Etz Chaim that the beard shines and is formed from the three mochin, Chochmah, Binah and Daas, that rest above, in the Gulgalta, etc., all of which is above Abba and Imma of Atzilus], nevertheless its descent goes further down, to be a garment for Abba and Imma of Atzilus as well.

7 ופי' וענין הלבוש היינו כמו עד"מ האותיות המלבישים את השכל שאע"פ [שאף על פי] שע"י האותיות מתגלה השכל שהרב מסביר לתלמידו השכל ע"י האותיות היינו פשוטו של השכל

And the meaning and substance of the garment is like, for example, the letters that clothe the idea: although through the letters the idea is revealed, for the teacher explains the idea to his student through letters, this is the plain sense of the idea;

אבל פנימי' [פנימיות / פנימית] ועומק השכל אינו מתגלה ממש בהאותיות כ"א מוסתר ונעלם בהם בבחי' הסתר והעלם.

but the inner dimension and depth of the idea is not actually revealed in the letters; rather, it is hidden and concealed in them, in a state of hiddenness and concealment.

8 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] דלא קאים אינש אדעתי' [אדעתיה] דרביה עד ארבעין שנין והיינו מפני שעומק השכל של השפעת הרב היה עדיין בבחי' הסתר והעלם ממנו

Therefore our Sages, of blessed memory, said that a person does not grasp his teacher's mind until forty years. And this is because the depth of the idea that the teacher imparted was still in a state of hiddenness and concealment from him.

אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] אחר ארבעים שנין קאים לפי שמ"מ היה דעתיה דרבי' [דרביה] בבחי' מקיף עליו שמוסתר ומלובש בתוך האותיות שקבל מרבו בבחי' הסתר והעלם.

Yet even so, after forty years he does grasp it, because in any case his teacher's mind was upon him in the manner of an encompassing [light] (makif), hidden and clothed within the letters he received from his teacher, in a state of hiddenness and concealment.

9 ואחר מ' שנין נמשך מהעלם אל הגילוי. נמצא מובן מזה שהאותיות שהם לבושים היינו שמסתירים שהפנימי' [שהפנימיות / שהפנימית] לא יתגלה רק החיצונית נמשך ומתגלה.

And after forty years it is drawn from concealment into revelation. It follows, then, that the letters, being garments, are what conceal, so that the inner dimension is not revealed; only the outer dimension is drawn down and revealed.

ויובן זה עוד ג"כ מענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] בסנהדרין דל"ה הטעם שאין דנין בע"ש [בערב שבת] וגומרין באחד בשבת משום דמינשי טעמייהו ואע"ג [ואף על גב] דשני סופרי הדיינים עומדים לפניהם וכותבין דברי המזכין ודברי המחייבין, פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] דמ"מ לבא דאינשי לא כתבי כו' ונשכח מלבו ישובו לטעמו כו',

This can be understood further from the saying of our Sages, of blessed memory, in Sanhedrin, page 35: the reason that one does not judge on Erev Shabbos and conclude on the first day of the week is that "their reasons would be forgotten." And although the two scribes of the judges stand before them and write down the words of those who acquit and the words of those who convict, Rashi explains that nevertheless "people's hearts they do not write down," etc., "and the settled understanding of his reasoning is forgotten from his heart," etc.

והיינו לפי שפנימית הסברא אינו מתגלה כלל מתוך האותיות כ"א מוסתר ונעלם.

And this is because the inner dimension of the reasoning is not revealed at all from the letters; rather, it is hidden and concealed.

10 ועד"ז גם המשל מלביש השכל אלא שהוא לבוש המעלים יותר מהאותיות. וזהו ענין לבושיה כתלג כמו השלג שנקפא המים ונעשה שלג ואח"כ חוזר ונמס והיה למים.

In the same way, a parable (mashal), too, clothes the idea, except that it is a garment that conceals more than the letters. And this is the meaning of "His garment like snow": like snow, where the water froze and became snow, and afterwards it melts again and becomes water.

כך הלבוש מעלים על פנימי' [פנימיות / פנימית] החכמה שאינו מתגלה להמקבל כ"א עומד עליו מלמעלה בבחי' הסתר ומקיף

So the garment conceals the inner dimension of the wisdom, so that it is not revealed to the recipient, but rather stands over him from above in a state of hiddenness and encompassing (makif),

אלא שזהו בשעת ההשפעה, אמנם אח"כ יוכל להיות נמשך גם הפנימית מההעלם אל הגילוי.

except that this is at the time of the imparting; afterwards, however, the inner dimension too can be drawn from concealment into revelation.

11 וכמשל התלמיד דאחר מ' שנין קאים אדעתיה דרביה כנ"ל. וזהו ענין שהשלג היה אח"כ למים כו' כבראשונה [ועמ"ש בפ' שלח לך בד"ה ויאמרו כו' טובה הארץ בענין עגולים ויושר].

As in the example of the student, who after forty years grasps his teacher's mind, as mentioned above. And this is [the meaning of] the snow afterwards becoming water, etc., as at first [and see what is written in Parshas Shelach Lecha, in the discourse beginning "And they said," etc., "The land is good," on the matter of circles and line (igulim veyosher)].

וזהו ענין שי"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] נקי' לבושיה כתלג חיוור שהם נעשים ג"כ לבושי' [לבושין / לבושים] לאו"א [לאבא ואימא] דאצילות.

And this is why the thirteen tikkunim of the beard are called "His garment was white as snow": because they too become garments for Abba and Imma (Chochmah and Binah) of Atzilus.

כי הנה אע"פ [אף על פי] שהלבוש הוא נשפל להיות נמוך יותר מהשכל אבל באמת שרשו מלמעלה מהשכל המלובש בו, וכמ"ש במ"א מענין שלמה ששבח גודל חכמתו היה מ"ש וידבר שלשת אלפים משל [עיין מזה ר"פ לך לך בד"ה הנה אברם כו' ע"ש.

For although the garment is lowered to be beneath the intellect, in truth its root is above the intellect enclothed in it, as is explained elsewhere concerning Shlomo, that the praise of the greatness of his wisdom was what is written, "And he spoke three thousand parables" [see on this at the beginning of Parshas Lech Lecha, in the discourse beginning "Behold, Avram," etc.; see there;

12 ובד"ה והבדילה הפרוכת ובפ' מקץ בביאור על מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] מזוזה מימין ונ"ח משמאל]. ולכך הדיקנא דאריך ששרשה ממו"ס [ממוחא סתימאה] שהיא למעלה מאו"א [מאבא ואימא] דאצי' היא דוקא שנעשית לבוש לאו"א [לאבא ואימא] כו',

and in the discourse beginning "And the curtain shall separate," and in Parshas Miketz, in the explanation of the saying of our Sages, of blessed memory, "The mezuzah on the right and the Chanukah lamp on the left"]. And therefore it is specifically the beard of Arich [Anpin], whose root is from Mocha Stima'ah, which is above Abba and Imma of Atzilus, that becomes a garment for Abba and Imma, etc.,

וכמו בגשמיות הזקן מתחיל לצמוח אחר עשרים שנה לפי שאז מאירים המוחין דגדלות וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ולמכור בנכסי אביו עד שיהיה בן עשרים שנה וכמ"ש במ"א.

just as, physically, the beard begins to grow after twenty years, because then the mature intellect (mochin degadlus) shines, as our Sages, of blessed memory, said: "and to sell his father's property, [he may not] until he is twenty years old," as is explained elsewhere.

נמצא שערות הדיקנא אף שהן בחי' שערות לבד עכ"ז [עם כל זה] הרי הן באין ונמשכין ממוחין דגדלות שלמעלה מהמוחין שיש לו בתחלה קודם עשרים שנה.

It follows that the hairs of the beard, although they are only the level of hairs, nevertheless come and are drawn from the mature intellect, which is above the intellect he has at first, before twenty years.

13 ולכן ג"כ הסריס אין לו זקן לפי שאין בו כח ההולדה והיינו לפי שלהיות ההולדה וההשפעה הוא נמשך מהתחזקות המוחין והסריס שחסר בו כח זה אין לו זקן.

And therefore, too, a eunuch (saris) has no beard, because he does not have the power of begetting. That is: begetting and imparting come from a strengthening of the intellect (mochin), and the eunuch, who lacks this power, has no beard.

וכן נשים שדעתן קלות אין להם זקן כו'. וזהו ענין שהתורה ששרשה ממו"ס [ממוחא סתימאה] נקי' ג"כ לבושיה דהיינו בחי' הדיקנא שהיא לבוש לאו"א [לאבא ואימא] אבל מ"מ בשרש התורה במו"ס [במוחא סתימאה] היא בחי' או"פ [אור פנימי].

And likewise women, "whose minds are light," have no beard, etc. And this is why the Torah, whose root is from Mocha Stima'ah, is also called "His garment": that is, the level of the beard, which is a garment for Abba and Imma (Chochmah and Binah). But nevertheless, at the root of the Torah, in Mocha Stima'ah, it is the level of inner light (or pnimi).

14 והנה זה לעומת זה התאוה והכבוד הם פנימיים ומקיפים דנוגה כי התאוה להיות בסובאי יין וזוללי בשר זהו מזון ואו"פ [ואור פנימי] דנוגה.

Now, "one opposite the other": craving and honor are the inner and encompassing [levels] of Nogah. For the craving to be "among guzzlers of wine and gluttons of meat" is the food and inner light of Nogah.

והכבוד וגסות הרוח בלבישת בגדי כבוד זהו מקיפים דנוגה והוא זלעו"ז [זה לעומת זה] נגד הפנימיים ומקיפים דקדושה [ועמ"ש בד"ה זאת חנוכת המזבח כו' בענין הבו לה' כבוד] הנמשכים ע"י תורה ומצות

And honor and haughtiness of spirit, in wearing garments of honor, are the encompassing [levels] of Nogah. And this is "one opposite the other," against the inner and encompassing [lights] of holiness [and see what is written in the discourse beginning "This is the dedication of the altar," etc., on the matter of "Give honor to Havayah"], which are drawn down through Torah and mitzvos.

שיסוד הקדושה הוא בחי' ביטול לאור א"ס ב"ה והמצות הם בחי' המשכה מלמעלה למטה שלכך נק' כל המצות ע"ש צדקה. צדקת פרזונו בישראל. משמיא מיהב יהבי כו' בחי' או"י [אור ישר]

For the foundation of holiness is the level of self-nullification (bittul) to the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He; and the mitzvos are the level of drawing down from above to below, which is why all the mitzvos are called by the name of tzedakah (charity): "the righteous deeds (tzidkos) of His open towns in Israel"; "from Heaven they give," etc.: [this is] the level of direct light (or yashar).

וגם בחי' או"ח [אור חוזר] הוא ביטול עצמותו שמואס בחיי עוה"ז.

And the level of returning light (or chozer), too, is the nullification of one's very self, despising the life of this world.

משא"כ בחי' נוגה שהוא בחי' יש הפך הביטול וזהו התאוה והכבוד, ואצ"ל [ואין צריך לומר] דבר איסור גמור ח"ו [חס ושלום] שהם פנימים ומקיפים דג"ק [דגי קליפות] הטמאות שלמטה מטה מנוגה כו':

Whereas the level of Nogah is the level of yesh (self-existence), the opposite of self-nullification; and this is craving and honor. And needless to say [this is so of] something entirely forbidden, G-d forbid: these are the inner and encompassing [levels] of the three impure kelipos, which are far, far below Nogah, etc.

15 ג והנה ענין יום הכפורים יום התשובה להיות מחילת עוונות הוא ע"י התגלות והמשכת הארה גדולה ועצומה מאור א"ס ב"ה מה שלמעלה מעלה אפילו ממקיפים ופנימיים הנמשכים ע"י תורה ומצות שע"ז מתמלאים הפגמים שבתורה ומצות.

3. Now, the matter of Yom HaKippurim, the day of teshuvah (return), that there be forgiveness of sins, is through the revelation and drawing down of a great and tremendous illumination from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, from what is far, far above even the encompassing and inner [lights] drawn down through Torah and mitzvos; and through this the flaws in Torah and mitzvos are filled.

16 וענין הארה עצומה זו היינו כי הנה מבואר למעלה דהמקיפים ופנימיים נמשכים מגלגלתא ומוחא דא"א וזהו ענין ההמשכה שע"י התורה ומצות

And the matter of this tremendous illumination is as follows. It was explained above that the encompassing and inner [lights] are drawn from the Gulgalta (skull) and the Mocha (brain) of Arich Anpin, and this is the drawing down that comes through the Torah and mitzvos.

אך ביוהכ"פ [ביום הכפורים] יום התשובה הוא התגלות עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין שלמעלה מבחי' גלגלתא וכתר דא"א.

But on Yom Kippur, the day of teshuvah (return), there is the revelation of Atika Kadisha, "the most hidden of all hidden," which is above the level of the Gulgalta and Keser (the Crown) of Arich Anpin.

ונק' מקור התענוגים וכמ"ש בזהר פ' אמור דק"א א' כתיב כי עמך הסליחה וכתיב כי עמך מקור חיים.

And it is called the source of delights (taanugim), as is written in the Zohar, Parshas Emor, page 101a: it is written, "For with You is forgiveness," and it is written, "For with You is the source of life."

פי' מקור חיים הוא מקור התענוגים שלמעלה מבחי' גלגלתא ומו"ס [ומוחא סתימאה] שהוא בחי' הרצון עליון והחכמה עילאה.

That is: "the source of life" is the source of delights, which is above the level of the Gulgalta and Mocha Stima'ah, which are the level of the supernal will and the supernal Chochmah (wisdom).

כי רק הארה מבחי' התענוג נמשך ומתלבש בהרצון והוא פנימית הרצון כו' (ועמ"ש ע"פ ואהיה אצלו אמון).

For only a glimmer of the level of delight is drawn and enclothed in the will, and it is the inner dimension of the will, etc. (And see what is written on the verse "And I was beside Him as a nursling.")

ולכן בהגלות בחי' עצמות התענוג עליון ע"ק [עתיקא קדישא] הוא ממלא כל הפגמים שבמקיפים ופנימיים דגלגלתא ומו"ס [ומוחא סתימאה],

Therefore, when the level of the very essence of the supernal delight, Atika Kadisha, is revealed, it fills all the flaws in the encompassing and inner [lights] of the Gulgalta and Mocha Stima'ah.

ועי"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. ועיין בזהר ויקרא די"ו ע"א מאן ישוב, ישוב ע"ק [עתיקא קדישא] לאתגלייא כו'.

And of this our Sages, of blessed memory, said: "In the place where baalei teshuvah (those who return) stand, the completely righteous cannot stand." And see in the Zohar, Vayikra, page 16a: "Who is it that 'will return'? Atika Kadisha will return to be revealed," etc.

17 וזהו ענין יוהכ"פ [יום הכפורים] ולכן הכהן גדול שעל ידו נמשך המשכה עליונה זו נאמר בו בד קדש ילבש.

And this is the matter of Yom Kippur. And therefore of the Kohen Gadol, through whom this supernal drawing down comes, it is said, "Holy linen (bad) he shall put on."

והם בגדי לבן שהוא גוון עצמי היינו גילוי עצמיות התענוג שהוא פשוט דהיינו שהוא למעלה מבחי' התענוג שמתצמצם להיות מלובש בחכמה,

And these are white garments, [white] being an essential color: that is, the revelation of the very essence of delight, which is simple; that is, it is above the level of the delight that contracts itself to be enclothed in Chochmah (wisdom).

וכמ"ש במ"א כי מקור התענוג הוא בחי' עצמותו ית' ואינו עד"מ התענוג שלמטה באדם שהתענוג הוא מאיזו דבר שחוץ ממנו כמו מלמידת חכמה או איזה מאכל

As is explained elsewhere, the source of delight is the level of His very essence, may He be blessed. It is not like, for example, the delight below in a human being, where the delight is from some thing outside him, such as from learning wisdom or some food.

משא"כ בו ית' שאין לך דבר שחוץ ממנו ובחי' התענוג שבו היינו שהוא עצמו בחי' תענוג.

Whereas with Him, may He be blessed, there is nothing outside Him, and the level of delight in Him is that He Himself is the level of delight.

אלא שנמשך ע"י צמצום ומתלבש אח"כ בחכמה ולכן בחי' בגדי בד קדש זהו גילוי עצמיות התענוג שאז הוא פשוט שאינו מורכב ומלובש עדיין בשום דבר כו' עד"מ.

Only, it is drawn down through tzimtzum (contraction) and afterwards enclothed in Chochmah. Therefore the level of the holy linen (bad) garments is the revelation of the very essence of delight, which then is simple, not yet compounded with or clothed in anything, etc., by way of analogy.

18 ועוד זאת כמ"ש הלק"ת [הלקוטי תורה (להאריז"ל)] בד נמשך מתי עלמין דכסופין שהם בחי' אורות שפע הענג העליון הנמשכים מע"ק [מעתיקא קדישא] כו'.

Furthermore, as the Likkutei Torah of the Arizal writes, bad is drawn from the four hundred "worlds of yearning" (almin dechisufin), which are the level of lights, the flow of the supernal delight drawn from Atika Kadisha, etc.

ונק' עובר לסוחר שהוא מבחינה שלמעלה מהכתר וגלגלתא שהוא בחי' מקיף לשון סחור והמשכה זו הוא מלמעלה יותר מהמקיפים הנ"ל. (וכמ"ש במ"א בד"ה וישלח יעקב הנ"ל).

And it is called "passing to the merchant" (over lasocher), for it is from a level above Keser (the Crown) and Gulgalta, which is the level of makif (encompassing), [socher] being the language of sechor, "around"; and this drawing down is from higher than the encompassing [lights] mentioned above. (As is explained elsewhere, in the discourse beginning "And Yaakov sent," mentioned above.)

והכה"ג [והכהן גדול] שלובש בגדי בד קדש אשר הבגדים הם המקיפים היינו שמבחי' בד קדש שלמעלה מהמקיפים יומשך להיות בחי' מקיף

And the Kohen Gadol, who wears the holy linen (bad) garments, the garments being the encompassing [lights]: that is, from the level of holy bad, which is above the encompassing [lights], there is to be drawn down [light] to be the level of makif,

דהיינו מה שמשם ממש נמשך למלאות כל הפגמים שבמקיפים ופנימיים דקדושה כנ"ל וזהו כענין עובר לסוחר שעוברים ונמשכים בבחי' סוחר שהוא בחי' מקיף כנ"ל. וזהו ענין ויעבור דיג"מ [די"ג מדות] הרחמים.

that is, what is drawn from there itself to fill all the flaws in the encompassing and inner [lights] of holiness, as mentioned above. And this is like "passing to the merchant": they pass and are drawn into the level of socher, which is the level of makif, as mentioned above. And this is the meaning of "And He passed" (vaya'avor) of the Thirteen Attributes of Mercy.

19 והנה פי' יכפר עליכם לטהר אתכם היינו מהמקיפים דנוגה כמו מהכבוד וגסות שמהם ליכא בירור והעלאה כי"א להיות מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך כו',

Now, the meaning of "He shall make atonement for you, to purify you" refers to [purifying] from the encompassing [levels] of Nogah, such as honor and haughtiness, from which there is no refinement (birur) and elevation, but only that they be [as in] "I have wiped away your transgressions like a thick cloud, and your sins like a cloud," etc.;

משא"כ מבחי' הפנימיים דקליפה כמו התאוה בסובאי יין וזוללי בשר מאחר שנעשה מזה חיות פנימי בגוף הנה יוכל להתעלות אח"כ כשמתפלל בעומקא דליבא כו',

whereas from the level of the inner [levels] of kelipah (the husk), such as the craving "among guzzlers of wine and gluttons of meat," since an inner life-force (chayus) in the body was made from this, it can be elevated afterwards, when one prays from the depth of the heart, etc.

וע"ז נאמר מכל חטאתיכם תטהרו אתם לא כן מהמקיפים.

And of this it is said, "From all your sins you shall become pure": you [yourselves]. Not so from the encompassing [levels].

20 ועד"ז היה ג"כ בקרבנות ב' דברים זריקת הדם והקטרת אימורים.

In the same way, there were also two things in the offerings: the sprinkling of the blood and the burning of the sacrificial portions (eimurim).

הקטרת אימורים החלב עם היותו אסור להדיוט עולה ונכלל באלקות ע"י אש שלמעלה שהיה יורד בדמות אריה אור י"ה מבחי' שם מ"ה כו' וזהו ענין בירורי הפנימיים ע"י התשובה.

The burning of the sacrificial portions: the fat, though it is forbidden to an ordinary person, rises and is absorbed into G-dliness through the fire from above, which would descend in the form of a lion (aryeh), the light (or) of Kah, from the level of the Name Mah, etc. And this is the refinement (birur) of the inner [levels] through teshuvah (return).

וזריקת הדם הוא בחי' התעוררות גבורות עליונות ממקור הגבורות דתהו להיות ע"י כלייה להמקיפים דנוגה כו'.

And the sprinkling of the blood is the level of the arousal of the supernal Gevuros (powers of restraint) from the source of the Gevuros of Tohu, so that through this there will be annihilation of the encompassing [levels] of Nogah, etc.

וזהו כי ביום הזה יכפר. מאן דלית ליה שם ידיע והוא למעלה מבחי' סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין]. והיינו ע"י ממעמקים קראתיך כו':

And this is "For on this day He shall make atonement": the One who has no known Name, who is above the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the light that fills all worlds (memalei kol almin). And this is through "From the depths I called You," etc.

21 ולתוספות ביאור. בענין הארה עצומה זו שלמעלה ממקיפים ופנימיים דגלגלתא ומו"ס [ומוחא סתימאה]. הענין הוא כי הנה למעלה מהתהוות הכלים אין שייך בחי' א"פ [אור פנימי] וא"מ [ואור מקיף] כלל.

For further explanation of this tremendous illumination, which is above the encompassing and inner [lights] of the Gulgalta and Mocha Stima'ah: the point is that above the coming into being of the vessels, the levels of inner light (or pnimi) and encompassing light (or makif) do not apply at all.

ששייכות ענין א"פ [אור פנימי] וגם אור מקיף הוא רק כשנתהוו בחי' הכלים אז שייך ענין א"פ [אור פנימי] המלובש בהכלי.

For the relevance of inner light, and also of encompassing light, is only when the vessels have come into being; then the matter of inner light, enclothed in the vessel, applies,

22 ואור מקיף שהוא מקיף על הא"פ [האור פנימי] והכלי. משא"כ בלמעלה מהתהוות הכלים כו' אין שייך שם כלל בחי' א"פ [אור פנימי] וא"מ [ואור מקיף].

and of encompassing light, which encompasses the inner light and the vessel. Whereas above the coming into being of the vessels, etc., the levels of inner light and encompassing light do not apply there at all.

וכמ"ש במ"א בפי' כי גאה גאה. פי' גאה הוא מלשון התנשאות מה שלמעלה מן הכלים שאינו יכול להתלבש בשום כלי כלל כ"א מאיר בבחי' מקיף מלמעלה והוא בחי' סוכ"ע.

As is explained elsewhere on the meaning of "For He is exalted, exalted (ga'oh ga'ah)." That is: ga'ah is a term of being uplifted, [meaning] what is above the vessels, which cannot be enclothed in any vessel at all but rather shines as a makif (encompassing) from above; and this is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

אבל אעפ"כ [אף על פי כן] מאחר שנק' סוכ"ע הרי יש לו שייכות לבחי' עלמין דהיינו בחי' אור מקיף שיש לו שייכות עם הכלים

Yet even so, since it is called "encompassing all worlds," it has a relation to the level of worlds: that is, the level of encompassing light, which has a relation to the vessels.

אבל א"ס ב"ה הוא גאה על גאה שהוא רם ומתנשא על המקיף והפנימי סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין] כו' ואינו בגדר עלמין כלל.

But the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, is "exalted above exalted": He is high and uplifted above the encompassing and the inner, sovev kol almin and memalei kol almin, etc., and is not within the bounds of worlds at all.

23 וזהו בחינת אתה הוא ה' לבדך. לבדך דייקא שאין שייך לומר סובב לבחי' עלמין כו'.

And this is the level of "You are Havayah, You alone." "You alone" precisely: for one cannot say [of Him] "encompassing" with respect to the level of worlds, etc.

וע"ז נאמר ה' בדד ינחנו בבחי' הוא לבדו הוא כמו קודם שנברא העולם כו'. מה שאין לו שייכות לבחי' עלמין וכלים לא בבחי' א"פ [אור פנימי] ולא בבחי' א"מ [אור מקיף].

And of this it is said, "Havayah alone (badad) guided him": in the manner of "He is alone," as before the world was created, etc.; that which has no relation to the level of worlds and vessels, neither as inner light nor as encompassing light.

לכן הכה"ג [הכהן גדול] צ"ל ג"כ לבוש בגדי בד קדש להמשיך מבחי' בד קדש בחי' בגדי כהן מקיפים עליונים, וזהו ג"כ הענין שביוהכ"פ [שביום הכפורים] נכנס הכה"ג [הכהן גדול] לפני ולפנים לבית קדש הקדשים.

Therefore the Kohen Gadol must also be clothed in holy linen (bad) garments, to draw down from the level of holy bad the level of the priestly garments, supernal encompassing [lights]. And this, too, is why on Yom Kippur the Kohen Gadol enters the innermost sanctum, into the House of the Holy of Holies.

אשר סוכ"ע נק' קדש ומובדל שאינו מתלבש כו' אכן קדש הקדשים הוא מה שלמעלה מבחי' סוכ"ע כו' וע"י גילוי מבחי' זו מתמלאים כל הפגמים שבמקיפים ופנימיים דקדושה כו':

For sovev kol almin is called "holy" (kodesh) and set apart, since it is not enclothed, etc.; but the Holy of Holies is what is above the level of sovev kol almin, etc. And through a revelation from this level, all the flaws in the encompassing and inner [lights] of holiness are filled, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. **https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/**

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/acharei/4/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok